

BMSZKI

Budapesti Módszertani
Szociális Központ és Intézményei

Szakmaközi esetmegbeszélő csoport

BMSZKI Szabolcs

Hajléktalanok Átmeneti Szállása

Erasmus+

Krinyákné Híri Gabriella
szakmai vezető

*„Az ikrek nem hasonlítanak egymásra, viszont megérik, ha baj van a másikkal. De nem nagyon húznak össze, azért mert az egyik szegényebb, a másik egy gazdagabb világban él. Mint ahogy az is érdekes, hogy Éva testvéremnek most volt az esküvője és minket nem hívott meg. Azt mondta, hogy oda tolószékes nem való. Nem az én köröm, nem vagyok odavaló. Tehát, ez sokat elmond. Azt mondta, hogy ő a testvéreit nem választhatta, hanem kapta. Mondtam neki: **„Éva, te hallod, amit mondasz? Visszacsensz neked, amit mondasz? Ezt most komolyan is gondolod?”** Ezt abban az adott pillanatban komolyan is gondolta. Egész életében így gondolta, mert ő volt a hercegnő. Rajta mindig megkülönböztető jelzés volt, ő vigyázott ránk, ő volt a megbízható.” (Interjú – részlet)*

Egészségügyi problémák

Szociális problémák

Tények

Érzelmek

A szakmaközi együttműködés indokltsága

A szakmaközi esetmegbeszélés egy ***interdiszciplináris, interprofesszionális módszer***, amely a ***különböző szakmák együttműködésében*** egyedülálló lehetőséget nyújt.

Mit is jelent mindez?

„Az **interprofesszionális munka** két vagy több, különböző foglalkozási ághoz tartozó szakma képviselőinek időleges vagy hosszabb távú vállalkozása, kommunikációja és együttműködése, amelynek során a **csoportdinamika jótékony hatása segítségével** a közreműködő szakemberek **meglévő és megtermelt tudásukat és erőforrásaikat** megosztják egymás között egy **közösen meghatározott cél vagy ügy elérése érdekében**, közösen meghatározott, eldöntött, szinergikus, kreatív eljárásmódok alkalmazásával” (Budai 2009).

A szakmaközi együttműködés, mint innovatív módszer

Az esetmegbeszélő újszerűsége abban rejlik, hogy nem csupán a különböző szakterületeken dolgozó szakemberek – pl. *szociális és egészségügyi* - találkozását teszi lehetővé, hanem egy-egy eset kapcsán ***valódi együttműködésre, közös gondolkodásra, tényleges problémafeltáráásra és problémakezelésre*** kerül sor.

Az esetmegbeszélő csoport keretében **közös szakmai nyelv** kialakítására nyílik lehetőség, **jó gyakorlatok** születhetnek, **szakmaközi ellentétek oldódhatnak** fel.

A résztvevők lehetőséget kapnak arra, hogy **megtalálják, kialakítsák saját válaszaikat**, hiszen a csoportfolyamatban mindenki aktívan vesz részt, **személyes és szakmai elkötelezettsége** alapján.

A szakmaközi együttműködés a ***rendszer szemléletet*** képviseli.

***Az idős, önellátási képességüket részben elveszített
hajléktalan ügyfelekkel foglalkozó szakemberek
pszichés és érzelmi terhelése jelentős.***

Sok esetben részleges vagy kevés sikerélményt adó,
egyéni szakmai felelősséggel, komoly stresszel járó
munkakörökben dolgoznak.

***A szociális és egészségügyi
segítségnyújtás szépsége nem
tudja ellensúlyozni a nehézségeket, ezért a
segítő szakmákban **fokozott** a **kiégés
kockázata.*****

Egy-egy élettörténet esete, problémájának megoldása kapcsán gyakran ***irreális elvárásokat támasztunk*** az intézményben dolgozó másik szakemberrel szemben. Ezeket a megfontolásokat segít tisztázni, ***rendszerbe illeszteni*** a szakmaközi esetmegbeszélés.

Mindenki részleges tudással rendelkezik, és ezt a hajléktalan ellátásban segítségben részesülő ügyfél is „észreveszi”. A szakmaközi kooperáció, az összefogás ezért is különösen fontos.

Az együttműködés fókuszában az **egyéni és szakmai kompetenciák növelése** kiemelt jelentőségű.

Az esethez kapcsolódó **információk** teamben való megbeszélésén túl a csoport abban is segítséget nyújt, hogy **az esethez kapcsolódó személyes érzelmeket megértsük**, és előmozdítsuk az adott probléma kreatív megoldását.

A szakmaközi esetmegbeszélő hatásai az együttműködésre

Rendszeres (szakmai) ***párbeszéd*** alakul ki a szociális és egészségügyi dolgozók között.

Asszertívabbá válik az intézményben dolgozó kollégák egymással való kommunikációja.

Hatékonyabbá válik az ***információcsere***.

Tisztázódnak a ***kompetenciahatárok***.

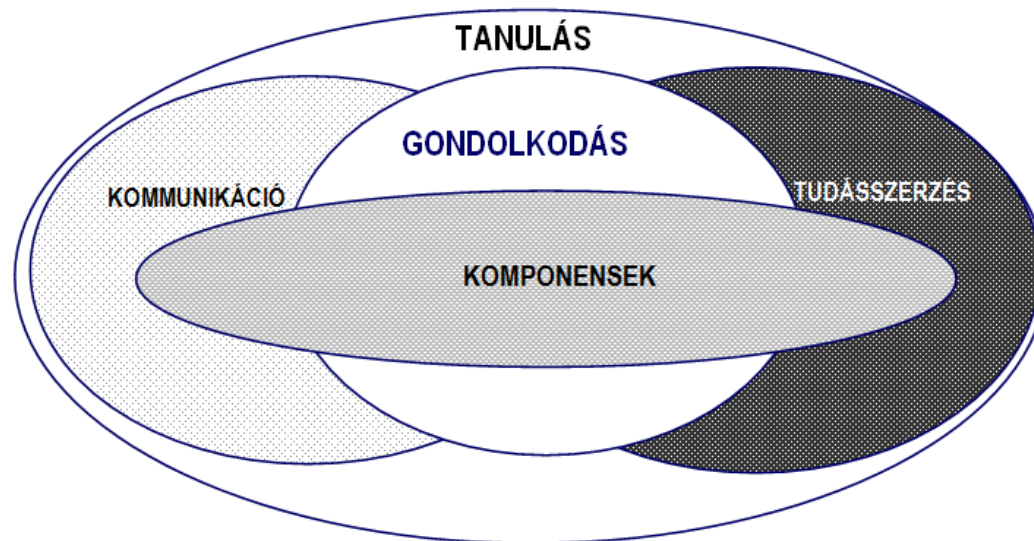
Csökken a szakemberek érzelmi terhelése és ***a kiégés kockázata***.

Erősödik a **közösségi támogatás**.

Motiváltabbá válnak a szakemberek.

Új ötletek és nézőpontok jelennek meg.

Lehetővé válik **az erőforrások jobb kihasználása** mind egyéni, mind intézményi szinten.

A szakmaközi esetmegbeszélés szupportív (szakmai támogató) funkciója

A segítő szakemberek igen erős mentális, érzelmi megterhelésnek vannak kitéve. Ennek csökkentése egyfelől ***a szakember saját felelőssége***, de nem kerülhető meg az intézményi struktúrába beépített ***védő tényezők elérhetősége*** sem.

,

Résztvevők, a csoport összetétele

Azok a szociális és egészségügyi szakemberek, akik az adott esettel kapcsolatba kerülhetnek.

***Esetkezelő szociális munkás, segítő, orvos, nővér,
gyógytornász.***

***Meghívott vendégek
szociális- és egészségügyi végzettségű kollégák***

Az esetfeldolgozás különböző technikákkal, módszerekkel történhet

-**Szerepcseré** (az esethez való elakadásán segíthet, ha önmagát kívülről „látva”, más szerepéből fogalmazhat meg kérdést, javaslatot önmagának).

-**Brainstorming** (a résztvevők szabadon, asszociatív módon ötleteket, javaslatokat fogalmazhatnak meg a problémával kapcsolatban)

– **Beszélgetés**

– **Információcsere**

– **Aktív hallgatás, figyelem** – az információk értő feldolgozása

– **Parafrázis** – a lényegi elemek kiemelése, összefoglalása

– **Érzelmi visszatükrözés** (az esethez való szakember esettel kapcsolatos érzelmi elakadásának feloldásában segíthet)

– **Saját tapasztalat, élmény megosztása**

A szakmaközi esetmegbeszélés alkalmán a **„Miről beszélünk”** mellett a **„Hogyan beszélünk”** is nagyon fontos elem.

A csoportvezető feladata, hogy felvállalja olyan normák képviselését és betartatását, mint például *egymás meghallgatása, a direkt tanácsadás elkerülése, a minősítő kommunikáció helyetti szimmetrikus, én-közlő reflexiók* gyakorlása.

Elkerülhető az alá-fölé rendelt viszonyt tükröző kommunikáció, az „**én tudom, te nem tudod**” pozíciókban ragadás. A csoporttagok **elismerik egymás szakértelmét**, a felelősség átvállalása helyett támogatják, ösztönzik az esethozót (esetgazdát) abban, hogy a hozott kérdésére saját maga találja meg a számára megfelelő megoldást.

A

csopordvezető segítségével ***a csoportban rejlő tudás, bölcsesség és egymás iránti tisztelet*** lendíti előre a folyamatot.

A szakmaközi esetmegbeszélések már rövid távon képesek erősíteni a kollegiális viszonyokat, előmozdítják a ***szakmaközi teamen belüli közös szemléletmód kialakítását***, és fokozzák a szakemberek személyes, szakmai hatékonyságát.

Mindez természetesen visszahat a szolgáltatást igénybe vevőkre azáltal, hogy
magasabb szakmai színvonalú
szolgáltatást kapnak, problémájuk
megoldásában gyorsabb, célzottabb
segítségnyújtás válik lehetővé.

Köszönöm a figyelmet!

Erasmus+